

Hildegarda Voglová (31. 1. 1903 – 13. 2. 1945)

Hildegarda Hellerová se narodila 31. 1. 1903 v židovské německé rodině Arnošta a Kláry Hellerových. Měla staršího bratra Františka. Její otec byl obchodník, vlastnil firmu na výrobu reklamních předmětů, celuloidových plakátů a dalšího zboží. Rodina byla dobře finančně zajištěna, mj. si mohli dovolit každoročně cestovat po Evropě. Hildegarda vystudovala německé gymnázium a Lékařskou fakultu Německé univerzity v Praze a v r. 1928 byla promována na lékařku. Po promoci vykonávala praxi na klinice 2. lékařské fakulty Německé univerzity. V r. 1929 se na Staroměstské radnici v Praze provdala za svého dlouholetého přítele a spolužáka z lékařské fakulty MUDr. Emila Vogla a v r. 1930 si otevřela vlastní rentgenologickou praxi. S manželem, který provozoval praxi pro vnitřní lékařství, ordinovali nejprve ve Štěpánské ulici, od r. 1935 pak v Lützowově ulici (dnešní Opletalova).

Kromě společného zaměstnání je spojoval zájem o woodcraft a aktivity v Lize lesní moudrosti, kde vedli oddíly pro německou židovskou mládež. Jejich oblíbeným místem, kam jezdili tábořit, byl Samechov.

V r. 1940 bylo Židům zakázáno vykonávat lékařskou praxi. V říjnu 1941 byli Hildegarda a Emil Voglovi spolu s Hildinou matkou Klárou deportováni transportem D z Prahy do Lodže. Hildin otec zemřel ještě před válkou v r. 1938. Kláru Hellerovou zavraždili nacisté v Chelmnu v r. 1942. Emil pracoval jako lékař a Hildegarda pracovala v továrně na kovy až do likvidace Lodžského ghetta v r. 1944, kdy byli oba deportováni do Osvětimi a rozděleni. Hildegarda prošla ještě koncentračními tábory Stutthof, Bernsdorf a Zwodau (Flossenbürg), naposledy pracovala v drážďanské továrně na kovy na Schandauer StraÙe. Zahynula při bombardování Drážďan 13. 2. 1945.

Emil Vogl (1901 – 1977)

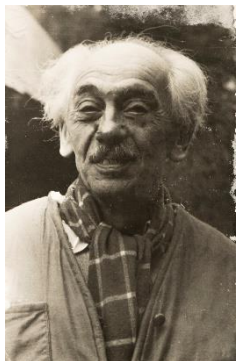
Emil Vogl se narodil 21. 5. 1901 v židovské německé rodině v Karlíně Josefovi a Augustě Voglovým. Měl ještě tři bratry. Přestože pocházel z chudých poměrů, podařilo se mu vystudovat německé gymnázium i Lékařskou fakultu Německé univerzity v Praze a v r. 1926 byl promován na lékaře. Po několika letech práce na propedeutické klinice si v r. 1930 otevřel soukromou ordinaci zaměřenou na vnitřní lékařství. V r. 1929 se oženil se svou dlouholetou přítelkyní a spolužačkou z lékařské fakulty MUDr. Hildegardou Hellerovou, která si zřídila praxi rentgenologickou. Bydlieli a ordinovali nejprve ve Štěpánské ulici, od r. 1935 pak v Lützowově ulici. Od studentských let se Emil Vogl zajímal o woodcraft a zapojoval do aktivit Ligy lesní moudrosti, byl členem kmene převážně německých Židů Prager Neupfadfinder. Ve 30. letech 20. století založil Bund internationaler Jugend – dvojjazyčný svaz pro děti německé, židovsko-německé i české. Jeho manželka Hilda vedla ve svaze dívčí oddíl.

V r. 1940 bylo Židům zakázáno vykonávat lékařské povolání, dál tedy léčil pacienty tajně. 31. 10. 1941 byli Emil Vogl, jeho manželka Hildegarda a její matka Klára Hellerová deportováni transportem D z Prahy do Lodže. Zde byl Emil Vogl přidělen jako lékař do tzv. cikánského tábora. Po vypuknutí epidemie tyfu všichni obyvatelé tábora zemřeli, přežil pouze dr. Vogl. Před deportací do Chelmn v listopadu 1943 zachránila Emila Vogla další epidemie tyfu, tentokrát v koncentračním táboře pro nezletilé v Lodži, kam byl přidělen jako lékař a díky němu se epidemii podařilo zvládnout. Po likvidaci lodžského ghetta byl Emil Vogl převezzen do Osvětimi (28. 8. 1944) a odtud do dalších táborů (Gross-Rosen, Teplice, Reichenau).

Po osvobození se vrátil do Prahy, kde se dozvěděl o smrti své manželky a mnoha dalších příbuzných. Z následků válečných útrap se léčil v Podolském sanatoriu. Zde ho vyhledal jeho přítel z Ligy lesní moudrosti Míla Vavrda a zkontaktoval ho s Přemyslem Pittrem, který právě organizoval záchrannou akci pro děti vracející se z koncentračních táborů, tzv. „akci zámky“, a sháněl pro tyto děti lékaře. Emil Vogl pak dva roky léčil děti

v Lékařském domě v Olešovicích – a to nejen děti z koncentračních táborů, ale také německé děti z internačních táborů.

V r. 1948 se Emil Vogl podruhé oženil s Růženou Haasovou a pracoval jako lékař ve státních zdravotních střediscích až do r. 1969, kdy odešel do důchodu. Svůj volný čas trávil nejraději se svými přáteli z woodcraftu na chatě na Samechově a také se do hloubky věnoval své dávné zálibě – hře na loutnu a hudebně vědnému bádání v tomto oboru. O loutně napsal řadu vědeckých článků a díky jeho úsilí se zachovalo mnoho starých loutnových skladeb do současnosti. Zemřel 3. 6. 1977 a je pochován na Novém židovském hřbitově ve Strašnicích.

Archiv P. Pittra a O. Fierzové

Mgr. Magdaléna Faltusová
Národní pedagogické muzeum a knihovna J. A. Komenského
Archiv Přemysla Pittra a Olgy Fierzové
Jeruzalémská 957/12
110 00 Praha 1

Tel. +420 221 966 418
E-mail: faltusova@npmk.cz